

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/632/2017
Identifikačné číslo spisu: 1512223596
Dátum vydania rozhodnutia: 19.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1512223596.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 50C/159/2012, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Co/310/2015-143, 4Co/311/2015 z 18. novembra 2015 vo výroku potvrdzujúcom uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 50C/159/2012-124 z 19. decembra 2014, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

II. Žalovaná m á voči žalobkyni n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 50C/159/2012-124 z 19. decembra 2014 uložil žalobkyni, aby v lehote 3 dní po právoplatnosti tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie, ktorý je 20,- eur.

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) druhou výrokovou vetou rozsudku č. k. 4Co/310/2015-143, 4Co/311/2015 z 18. novembra 2015 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Ako nedôvodné posúdil odvolacie námietky týkajúce sa nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia a nestotožnil sa ani s názorom žalobkyne, že napadnutým rozhodnutím došlo k svojvoľnému rozširovaniu okruhu úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku, pretože spoplatneniu podlieha iba podanie žaloby a nie aj odvolanie. Pokiaľ žalobkyňa v tejto súvislosti poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 39/2007, odvolací súd k tomu uviedol, že závery vyplývajúce z tohto rozsudku nie sú na posudzovanú vec aplikovateľné, pretože sa týkajú výlučne konaní, pre ktoré nie sú v Sadzobníku súdnych poplatkov uvedené poplatky. V posudzovanej veci však o taký prípad nejde, pretože súdny poplatok za konanie o návrhu na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa v Sadzobníku súdnych poplatkov nachádza, a to v položke č. 7a. Táto položka bola

zavedená novelou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“), vykonanou zákonom č. 286/2012 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 1. októbra 2012. Zároveň bol touto novelou vložený § 18ca, podľa ktorého z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8SžfZ 37/2010 zo 4. mája 2011 nastáva zročnosť poplatkovej pohľadávky za odvolanie vo veci samej okamihom, keď bolo toto odvolanie podané. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobkyňa by nebola povinná zaplatiť poplatok za odvolanie iba v prípade, ak by odvolanie podala pred 30. septembrom 2012, čo sa však nestalo. Keďže sa odvolacie konanie začalo už za účinnosti zákona č. 286/2012 Z. z., súd prvej inštancie postupoval správne, keď napadnutým uznesením uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v zmysle položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov a správne určil aj výšku poplatku.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). Žiadala preto napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

4. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 22. februára 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

6. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolatelky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/23/2015, 14XCdo/41/2015, 14XCdo/28/2016, 14XCdo/37/2016, 14XCdo/51/2016. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (§ 452 ods. 1 CSP).

8. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej dovolateľkou (§ 237 ods. 1 písm. f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v § 237 ods. 1

OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 OSP, Dovolací súd podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

10. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.